

[Oluf Pedersen.]

Grundrente, og desforuden maa Landmanden betale Skatter og Told, hvilket i Praksis vil sige, at han maa betale 2 à 3 Gange.

Dette er Virkeligheden, og den ændres ikke ved, at dette Forhold er opretholdt for at være venlig over for Landbrugeren, som derved mishandles. Ja, selv om Landboforeningerne kræver, at det skal gøres endnu værre ved en Nedsættelse af Grundskylden med øget Plads til Gæld, større Rentebyrde og øgede Skatter, saa er det kun Udtryk for Ledelsens Uklarhed.

Og den, der lejer sig et Hus, maa betale for Grundværdien i Huslejen. Lejen bliver ikke mindre, fordi Grundrenten gaar til Privatkapitalen. Men det offentlige mangler da sin naturlige Indtægt og tvinges til høje Skatter paa Forbrug og Arbejdsindkomst, som sænker Arbejdslønnen, svækker Købeevnen og skaber Arbejdsløshed.

De nuværende Besiddere kan have en personlig, men ufortjent Formuegevinst, om man nedsætter Grundskylden, saa Handelsværdien stiger, og dette forklarer Landboforeningernes Krav om Nedsættelse, men det skal slaas fast, at Ejendomsskatterne paa Landbrugsejendommene nok er svinget, men som Helhed ikke er steget i den sidste Snes Aar, og at de, der har haft Ejendomme i længere Tid, har endnu mindre Grund til Beklagelse over at være forurettet.

Samfundet har Ret til den Grundskyld, som er paalignet, ja, har Ret til mere end det. Samfundet har Ret til hele Grundværdien, den tilhører Fællesskabet. Men jeg mener, at naar de nuværende Skødehavere er nødt til at købe og forpligte sig til at betale Grundrenten til Privatkapitalen, saa maa der tages Hensyn hertil ved Inddragning af den Grundværdi, som de købte ved Overtagelsen, derfor foreslaar vi en Udligning. Nu er det klart, at naar Skødehaverne faar Skattelettelse, maaske endog for større Beløb, end de paalignes i Grundskyld, er de ikke ringere stillede i selve deres Bedrift. Stiger derved Jorden, bliver denne Værdistigning dog inddraget som Grundskyld efter paafølgende Vurdering, og andre Folk faar jo ogsaa Skattelettelse. Men dertil kommer, at Skødehaverens Formueforhold paavirkes, idet Grundskylden ophæver Jorden's Handelsværdi.

Derfor vil jeg mene, at en Paaligning uden Hensyntagen til Gæld og saaledes, at man ser bort fra, at Skødehaverne var tvunget til Køb med paafølgende Forpligtelser, vil være en Uret over for Skødehaverne, hvorfor ogsaa Skødehaverne i Tusindvis vilde gaa bankerot, for saa vidt

man paalignede dem fuld Grundskyld uden nogen Udligning. Dette Forhold kan selvfølgelig mildnes, men ikke undgaas, hvis man paaligner Grundskylden gradvis, men selv om man gør det, mener jeg, det vil være urigtigt; baade ud fra en retsindig Vurdering og en praktisk Forstaaelse maa man komme til en Overvejelse af, hvem der skal betale Grundskylden. Man maa, mener jeg, se at finde en Form, saa den udredes af Grundrentens Ejere og ikke af den tilfældige Skødehaver.

Vi hævder, at Samfundets Ret skal respekteres. De unge skal have Adgang til Jord uden Købesum, og vi skal af med Skatterne paa Arbejde og Forbrug, hvad Regeringen da ogsaa satte som sit Maal ved sin Tiltrædelse i 1929. Skal dette naas, maa der ske en Likvidation af bestaaende Ejendomsforhold, og vi foreslaar, at der ved Likvidationen søges en Ligestilling af alle Formuer, enten de er anbragt i Jord eller Bygninger, i fast Ejendom eller andre Værdier. Vi foreslaar, at hele den saakaldte falske Kapital likvideres. Dette er for det første den samfundsskabte Jordværdi, som blot er Udtryk for Tilbuds- og Efterspørgselsværdi og ikke Udtryk for en Arbejdsindsats fra den enkelte. Vi mener ogsaa, at offentlig Gæld er falsk Kapital, en Forpligtelse i de Værdier, der skabes i Fremtiden, og endelig er Toldbeskyttelsen, der jo ikke giver højere Arbejds løn, men kapitaliseres til Gæld eller Aktier, Udtryk for falsk Kapital.

Udregnet i Beløb drejer det sig om ca. 5 Milliarder i Jordværdi, hvoraf nok ca. en halv Milliard er Stigning i nuværende Ejers Tid, om 2½ Milliard i offentlig Gæld, hvoraf ca. 1 dækkes af udbyttegivende Aktiver; Toldbeskyttelsen er uberegnelig, men kan antagelig kapitaliseres til 1 à 2 Milliarder. Nationalformuen er dels ca. 15½ Milliard i fast Ejendom, hvoraf dog kun ca. 14 Milliarder er i Privatbesiddelse, og anden Formue anslaaer jeg til ca. 5 Milliarder, eller i alt til Nedskrivning ca. 19 Milliarder Kr. Skal de 4½ Milliard i Jordværdi, som er overtaget af nuværende Skødehavere, og 1½ Milliard af den offentlige Gæld ud af Verden, saa svarer dette til en Nedskrivning paa ca. 6 Milliarder eller 30 pCt. af Formuerne.

Vi mener, at hele den falske Kapital skal ud, og saa kan man ikke undgaa en saadan Nedskrivning. Samfundet bliver ikke fattigere deraf, men Formuerne i Privatbesiddelse bliver mindre. Fællesformuen stiger, og Gælden sænkes.

Vi vender os imod, at der ydes Er-